

**ბართლომეოსი წყალობითა ღმრთისათა
მთავარეპისკოპოსი კონსტანტინოპოლისა - ახლისა
რომისა და მსოფლიო პატრიარქი ეკლესიას სისავსეს:
მადლი, მშვიდობა და წყალობა ყოველი ქმნილების
შემოქმედი ჩვენი უფლის, ღმრთისა და მხსნელი იესო
ქრისტესაგან...**

✠ ბართლომეოსი

წყალობითა ღმრთისათა

მთავარეპისკოპოსი კონსტანტინოპოლისა - ახლისა რომისა და მსოფლიო პატრიარქი ეკლესიას სისავსეს: მადლი, მშვიდობა და წყალობა ყოველი ქმნილების შემოქმედი ჩვენი უფლის, ღმრთისა და მხსნელი იესო ქრისტესაგან

უძვირფასესო ძმანო მღვდელმთავარნო და უფალში საყვარელო შვილებო,

საერთო შეგრძნებაა, რომ ჩვენს დროში ბუნებრივ გარემოს საფრთხე ემუქრება ისე, როგორც არასდროს კაცობრიობის ისტორიაში. ამ საფრთხის სიდიდე იმაში გამოიხატება, რომ საფრთხის ქვეშ დგას არა ხარისხი, არამედ ჩვენს პლანეტაზე

სიცოცხლის დაცვა. პირველად ისტორიაში, ადამიანს შეუძლია დედამიწაზე ცხოვრების პირობები გაანადგუროს. ბირთვული იარაღი არის ადამიანის პრომეთეული ტიტანიზმის სიმბოლო, თანამედროვე „ღმერთ-კაცის“ „ყოვლისშემძლეობის კომპლექსი“.

დღეს მეცნიერების და ტექნოლოგიისგან გამომდინარე ძალის გამოყენებისას ადამიანის თავისუფლების პატიცმოყვარეობა ვლინდება. მეცნიერება ემსახურება ცხოვრებას; ის ხელს უწყობს წინსვლას, დაავადებებთან შეპირისპირებასა და ბევრ მდგომარეობას, რომელებიც აქამდე „საბედისწეროდ“ ითვლებოდა; ეს ქმნის მომავალში პოზიტიურ პერსპექტივებს. თუმცა, ამავდროულად, იგი ადამიანს აძლევს შესაძლებლობებს ყველა საშუალებით, რომელთა ბოროტად გამოყენება შეიძლება, დესტრუქციულად იქცეს. ჩვენ განვიცდით ბუნებრივი გარემოს, ბიომრავალფეროვნების, ფლორისა და ფაუნის განუვითარებელ განადგურებას, წყლის რესურსების და ატმოსფეროს დაბინძურების, კლიმატის ბალანსის პროგრესირებასთან დაშლას, აგრეთვე საზღვრებისა და ზომების სხვა გადაჭარბებას. მართლმადიდებელი ეკლესიის წმინდა და დიდმა კრებამ (კრეტა, 2016) მართებულად და ბრწინვალედ გამოაცხადა, რომ „სამეცნიერო ცოდნა მოტივაციას არ აძლევს ადამიანის მორალურ ნებას და, მიუხედავად იმისა, რომ იცის საფრთხეების შესახებ, აგრძელებს ისე მოქმედებას, თითქოს არ იცოდეს მათ შესახებ.“ (ენციკლიკა, § 11)

ამკარაა, რომ საერთო სიკეთის, ბუნებრივი გარემოს დაცვა დედამიწის ყველა მოსახლის საერთო პასუხისმგებლობაა. კაცობრიობის თანამედროვე კატეგორიული აუცილებლობაა, რომ ჩვენ ვცხოვრობთ გარემოს განადგურების გარეშე. ამასთან, მიუხედავად იმისა, რომ პირად ღონებზე და მრავალი თემის, ჯგუფის, მოძრაობისა და ორგანიზაციის ღონებზე ხდება დიდი მგრძნობელობისა და ეკოლოგიური პასუხისმგებლობის დემონსტრირება, ერებსა და ეკონომიკურ აგენტებს არ შეუძლიათ — გეოპოლიტიკური ამბიციებისა და „ავტონომიური ეკონომიკის“ სახელით — მიიღონ სწორი გადაწყვეტილებები ქმნილების დასაცავად და ამის ნაცვლად ამუშავებენ ილუზიას, რომ ვითომდა „გლობალური ეკონომიკის განადგურება“ არის ეკოლოგიური მოძრაობის იდეური გაყალბება და რომ ბუნებრივ გარემოს აქვს განახლების ძალა. ჯერ კიდევ რჩება გადამწყვეტი კითხვა: რამდენ ხანს შეუძლია ბუნებას გაუძლოს უმედეგო დისკუსიებსა და კუნსულტაციებს, ისევე როგორც შეფერხებას მისი დაცვისთვის გადამწყვეტ მოქმედებების განხორციელებაში?

ფაქტია, რომ კორონავირუს Covic-19 პანდემიის პერიოდში, მოძრაობის სავალდებულო შემდგომებით, ინდუსტრიული საქმიანობისა და წარმოების შემცირებით, ჩვენ დავინახეთ ატმოსფეროს დაბინძურების შემცირება და სირთულე, რამაც დაადასტურა თანამედროვე ეკოლოგიური კრიზისის ანთროპოლოგიური ხასიათი. კიდევ ერთხელ ცხადი გახდა, რომ მრეწველობა, ტრანსპორტირების თანამედროვე საშუალებები, ავტომობილი და თვითმფრინავი, ეკონომიკური მაჩვენებლების ულაპარაკო პრიორიტეტი და მსგავსი რამ, უარყოფითად აისახება გარემოს ბალანსზე

და რომ ეკოლოგიური ეკონომიკისკენ მიმართულების შეცვლა ურყევ აუცილებლობას წარმოადგენს. არ არსებობს ნამდვილი პროგრესი, რომელიც ბუნებრივ გარემოს განადგურებას დაეფუძნება. წარმოუდგენელია, რომ ჩვენ მივიღოთ ეკონომიკურ გადაწყვეტილებები, მათი ეკოლოგიური შედეგების გათვალისწინების გარეშე. ეკონომიური განვითარება არ შეიძლება კომმარად დარჩეს ეკოლოგიისთვის. ჩვენ დარწმუნებულები ვართ, რომ არსებობს ეკონომიკური სტრუქტურისა და განვითარების ალტერნატიული გზა, გარდა ეკონომიზმისა და ეკონომიკური საქმიანობის ორიენტირების მომგებიანობის მაქსიმალიზაციისკენ. კაცობრიობის მომავალი არ არის „ჰომო ეკონომიკუს“ (homo oeconomicus).

მსოფლიო საპატრიარქო, რომელიც ბოლო ათწლეულების განმავლობაში იყო პიონერი შემოქმედების დაცვის სფეროში, გააგრძელებს ეკოლოგიური ინიციატივებს — ეკოლოგიური კონფერენციების ორგანიზებას, მისი მორწმუნეების და განსაკუთრებით ახალგაზრდების მობილიზებას, გარემოს დაცვის ხელშეწყობას, როგორც ძირითად თემას რელიგიათაშორის დიალოგსა და რელიგიათა საერთო ინტერესებისთვის, პოლიტიკურ ლიდერებთან და ინსტიტუციებთან კონტაქტს, გარემოსდაცვით ორგანიზაციებთან და ეკოლოგიურ მოძრაობებთან თანამშრომლობას. აშკარაა, რომ გარემოს დაცვის მიზნით თანამშრომლობა ქმნის კომუნიკაციის დამატებით გზებს და ახალი საერთო მოქმედებების შესაძლებლობებს.

ვიმეორებთ, რომ მსოფლიო საპატრიარქოს გარემოსდაცვითი საქმიანობა წარმოადგენს მისი ეკლესიოლოგიური თვითშეგნების გაფართოებას და არ მოიცავს უბრალო გარემოებრივ რეაქციას ახალ ფენომენზე. ეკლესიის ცხოვრება არის გამოყენებითი ეკოლოგია. ეკლესიის საიდუმლოებები, მისი მთელი მსახურებითი ცხოვრება, მისი ასკეტიზმი, თანაზიარებითი ცხოვრება და მორწმუნეთა ყოველდღიური ცხოვრება გამოხატავს და წარმოშობს ღრმა პატივცემას ქმნილებისადმი. მართლმადიდებლობის ეკოლოგიური მგრძობელობა არ შექმნილა თანამედროვე გარემოს კრიზისის შედეგად, არამედ ბრძოლა ყოველივე ქმნილების დასაცავად ჩვენი რწმენის ცენტრალური განზომილებაა. გარემოს პატივისცემა ღმრთის სახელის სადიდებელი აქტია, ხოლო ქმნილების განადგურება შეურაცხყოფაა შემოქმედის წინააღმდეგ, ამდენად სრულად შეურიგებელია ქრისტიანული თეოლოგიის ძირითად დებულებებთან.

ყოვლადპატიოსანო ძმანო და საყვარელო შვილნო,

მართლმადიდებელი ეკლესიის ტრადიციის ეკომეგობრული ღირებულებები და მამათა ძვირფასი მემკვიდრეობა, წარმოადგენს კულტურის საწინააღმდეგო ნაპირს, რომლის აქსიოლოგიური საფუძველია ადამინის ბუნებაზე ბატონობა. რწმენა ქრისტეში შთააგონებს და აძლიერებს ადამიანის მცდელობებს უდიდესი განსაცდელების წინაშე. რწმენის გადმოსახედიდან, ჩვენ შეგვიძლია აღმოვაჩინოთ და შევაფასოთ არა მხოლოდ პრობლემური ზომები, არამედ თანამედროვე ცივილიზაციის დადებითი

შესაძლებლობები და პერსპექტივები. ჩვენ მოვუწოდებთ მართლმადიდებელ ახალგაზრდა მამაკაცებსა და ქალებს, რათა გააცნობიერონ ცხოვრების მნიშვნელობა, როგორც მორწმუნე ქრისტიანებმა და თანამედროვე ადამიანებმა. ადამიანის მარადიული ხვედრის რწმენა აძლიერებს ჩვენს მონუმობას მსოფლიოში.

ამ სულისკვეთებით, ფანარიდან, ჩვენ ყველას გისურვებთ მწყალობელ და ყოვლადკურთხეულ ახალ საეკლესიო წელს, ნაყოფიერებას საქმეებში მსგავსად ქრისტესა, ყოველი ქმნილების სასარგებლოდ და ყოვლადბრძენი შემოქმედის სადიდებლად. ვევედრებით, რათა ყოვლადწმინდა ღმრთისმშობლის მეოხებით, სასწაულთა ღმრთის მადლი და წყალობა იყოს თქვენს ყოველთა თანა.

2020 წლის 1 სექტემბერი

✠ ბართლომეოს კონსტანტინოპოლელი
მარად თქვენთვის მლოცველი წინაშე ღმრთისა

[ქართული სამრევლო კონსტანტინოპოლში](#)